

Laat onze één miljoen ambassadeurs hun nationaliteit zelf kiezen

Nederlanders die in de VK wonen, mogen een dubbele nationaliteit hebben, besloot de Tweede Kamer deze week. Terecht, maar ook een bittere uitzondering, schrijft *Eelco Keij*.

Na een soms fel debat om de dubbele nationaliteit wegens de Brexit bij uitzondering toe te staan voor de in het Verenigd Koninkrijk woonachtige Nederlanders, is het oordeel van de Tweede Kamer duidelijk: een overgrote meerderheid heeft deze week de uitzonderingswet voor in het VK woonachtige Nederlanders goedgekeurd, tegen de wens van de regering in. Zelfs de SP, Forum voor Democratie en de SGP stemden voor. Als belangenorganisatie voor de Nederlanders in het buitenland staan we volledig achter het wetsvoorstel en danken we de indieners van harte, maar deze uitzondering heeft wel een bittere nasmaak.

Bitter, omdat opnieuw blijkt hoe onbegrepen de situatie van Nederlanders buiten Nederland soms kan zijn. Zo eiste het CDA vorige maand een bedenkelijke hoofdrol voor zich op door dubbele nationaliteit te vereenzelvigen met „ellende”. Vele verontwaardigde reacties stapelden zich vanuit het buitenland bij ons op: de extra nationaliteit kan nodig zijn vanwege baan of huis, en is bij anderen gewoon ‘aangeboren’, wanneer je ouders van twee verschillende nationaliteiten hebt bijvoorbeeld. Alle West-Europese landen, behalve Nederland en Oostenrijk, stapten de afgelopen jaren uit het Verdrag van Straatsburg (1963), dat de meervoudige nationaliteit regelt, en laten dubbele nationaliteiten steeds meer toe, zonder ‘ellende’ als gevolg.

De boosheid onder Nederlanders in het buitenland is compleet als de overheid een Rijkswet op het Nederlanderschap toevoegt die volstrekt onlogische uitzonderingen oplepelt, op basis van het huwelijk bijvoorbeeld, waarvan alleenstaanden en gescheiden Nederlanders de dupe zijn. Want waarom zou iemand die met een buitenlander getrouwd is wél een dubbele nationaliteit mogen, en iemand die samenwoont niet? In tegenstelling tot andere West-Europese landen gaat Nederland dus nog altijd van één nationaliteit uit. In 2014 is onder kabinet-Rutte II zelfs besloten dat dubbele nationaliteiten niet meer geregistreerd worden in het bevolkingsregister.

De uitzondering voor Nederlanders in het VK is bitter, omdat dit wetsvoorstel zowel volgens de regering als de indieners geen opmaat is naar méér, zoals de PvdA

Debbie Southerton, Engels, en haar Nederlandse partner **Jan De Jonge**, zijn in Wiltshire bij een anti-Brexit demonstratie.

hardop hoopte. Ofwel: laat duidelijk zijn dat andere Nederlanders in het buitenland hier niet op hoeven te rekenen! Tegen alle internationale ontwikkelingen in, zowel bij vele gezinnen thuis als in wetgeving in landen om ons heen, houdt de regering halsstarrig vast aan het principe van één nationaliteit. Het gekke is: als je met individuele Kamerleden spreekt, is er meestal al het begrip voor de wens van in het buitenland wonende Nederlanders om een dubbele nationaliteit te hebben. Maar als politieke partijen stemmen, kan de uitkomst toch diametraal tegenovergesteld zijn.

Bitter ook, omdat de SP in haar motie spreekt van „coulance” richting de Nederlanders in het Verenigd Koninkrijk - het is een gunst! Wees blij dat we aan jullie denken!

Het omgekeerde zou het geval moeten zijn. Nederlanders in het buitenland passen zich snel aan en tonen ondernemingszin. Ze beheren, administreren, ondersteunen en verbinden. Ze vormen een onmisbare schakel voor internationaal-operende Nederlandse bedrijven en dragen zo positief bij aan het bruto binnenlands product (bbp) van Nederland. En waar ze zich ook begeven, ze zijn en blijven altijd Nederlander.

Er wordt geen enkel probleem opgelost door juist hén het Nederlanderschap af te pakken of dubbele nationaliteit voor hen te verbieden. Sterker nog: in plaats van Nederlanders buiten Nederland tevreden te stellen met coulance, zouden deze internationaal georiënteerde Nederlanders in de politieke arena trots deel uit moeten maken van de portefeuille internationale handel.

Met het oog op het volgende kabinet doet de Stichting Nederlanders Buiten Nederland de oproep, om in lijn met een steeds internationalere werkelijkheid en voortschrijdende wetgeving in landen om ons heen, in het volgende regeerakkoord de hand te reiken naar die ruim een miljoen onbezoldigde ambassadeurs in het buitenland. Laat hen zélf kiezen of ze het Nederlanderschap willen behouden. Dat is geen ellende, dat is de kern van respect en echte vrijheid.

FOTO KEVIN COOMBS

Eelco Keij is voorzitter belangenorganisatie Stichting Nederlanders Buiten Nederland.